

Dilemă într-un liceu ploieștean

La 1 000 de elevi — 10 meserii E MULT ORI PUȚIN ?

— Mărturisesc ne spune prof. Aspazia Vasiliu, director al Liceului „I. L. Caragiale” — Ploiești, că acum doi ani când am pornit organizarea activității tehnico-productive a elevilor nu ne-am gândit prea departe. Pe parcurs am reușit să înființăm ateliere de lăcătușerie, țimplărie, electrotelnică — pentru băieți și de artizanat, broderie și croitorie — pentru fete. Recunosc că nici mai trziu n-am „văzut” că deprinderile pe care le dobândesc elevii în orele de activitate practică pot și trebuie să se ordoneze în deprinderi obligatorii pentru o meserie anume. Lucrurile acesta mi-a apărut clar în preajma Conferinței Naționale a partidului și în timpul lucrărilor ei. De atunci privesc cu alți ochi munca elevilor...

— Inseamnă că acum elevii liceului „ucenicesc” în anumite meserii ?

— Pentru o bună parte dintre ei pot spune da. Pentru toți, însă, problema e în curs de rezolvare. Dar să mă explic. Am învățat și eu că lăcătușeria este indispensabilă unei familii mari de profesioniști. Atunci toți elevii, la băieți mă refer, trec obligatoriu prin atelierul de lăcătușerie în primul an de liceu. Parțial, și prin cel de țimplărie. Din anul II ne-am propus să-i profilăm mai exact. Astfel, 70 de elevi din anii II, III și IV își desfășoară practica la UZUC — întreprindere care ne patronază — în specialitățile: sudură autogenă, sudură electrică, mașini-unelte, lăcătușerie necesară secției de cazangerie, AlH, circa 300 lucrează în cadrul atelierului interpoal la electrotelnică, mașini-unelte și electromecanică — auto. În altele, la atelierul de calculatoare al Institutului de proiectări rașinari, patru grupe, formate din elevii anului III matematică, II C real și IV A real, sînt înființate ca operatori în programare.

— Asta în ceea ce-l privește pe băieți. Dar fetele ?

— Vom spus, avem trei ateliere pentru fete. Iar producția lor de anul trecut ne-a adus și venitură și laude. Băieții care frecventau de 822 fete, un număr care întrec pe cel al băieților; atelierele pot să facă față cuprinderii fetelor și le oferă cunoștințe și deprinderi utile. Dar, din motive legate de finanțare, nu toate fetele sînt mulțumite cu o asemenea așezare a practicii. Încercăm să le asigurăm și lor o practică mai contemporană, cu să zie așa, 80 de fete lucrează la atelierul de calculatoare; două grupe de fete se specializează în biblioteconomie și alte două în stenografie. Cum în aceste două ultime specialități nu sînt necesari 4 ani pentru formarea deprinderilor vom înversa, după doi ani, grupele înclt la absolvirea liceului elevele respective să cunoască altă biblioteconomie cît și stenografia. Sperăm ca în anul viitor să putem achiziționa și cleve mașini de scris înclt să învețe și dactilografia.

— Reiese că elevii liceului se pregătesc în mai mult de zece specialități. Fără să mai pun în socoteală croitoria, broderia, artizanatul. Cum apreciați: e mult, e puțin ?

— E mulțumitor dacă ne gândim de unde am pornit. Și e nesatisfăcător din două puncte de vedere: avem peste 1 100 de elevi. Toți, și nu o majoritate ca în prezent, trebuie să muncească nu numai de dragul muncii ci pentru a dobîndi deprinderile, cel puțin elementare, într-o profesie anume. În al doilea rînd, cred eu, ceea ce lucrează elevii în ateliere, trebuie să aibă cel puțin tangențe cu profesia către care s-au orientat pentru viitor.

— N-am recunoscut în actuala așezare a practicii din liceul dv. profesioniști foarte specifici economicii Ploieștiului.

— Aveți numai parțial dreptate. De lăcătuși, sudori, electricieni, programatori, specia-

liști în mașini unelte au nevoie aproape toate unitățile industriale ale județului. Într-adevăr, nu apar operatori pentru rafinării, așchiori în metal, laboranți, specialiști de alte profile particulare nouă. Dar în timpinăm dificultăți, nu numai noi ci și celelalte licee, pe undeva explicabile. Să vă dau un exemplu: Uzinele 1 Mai își pregătesc, prin propria lor școală profesională, muncitorii de care au nevoie. Numai în anul I au 1 500 de elevi. Dar uzina patronază un liceu și una sau două școli generale. În aceste condiții, nu mai poate să primească grupe de elevi de la școli. Rafinăriile, prin procesul lor de producție modern, automatizat, n-au condiții să asigure locuri de practică pentru elevi decît în secțiile auxiliare, de întreținere. Deci, tot lăcătușerie sau strungărie. Mai e un aspect: am cerut unor unități industriale să ne încredințeze nouă comenzi serioase și com-

plexe, nu ca cele de pînă acum care cer doar asamblarea unor piese măruntă, îndeminare, și-i obligă pe elevi la o muncă de rutină pe care să le executăm în atelierele noastre. Am fost refuzați pe diverse motive: UZUC a motivat că produc reperi mari, care nici nu încep în atelierele școlii; alte întreprinderi au acuzat gradul scăzut de dotare tehnică în care ne aflăm, sau lipsa de rentabilitate a unui asemenea procedeu. Ploieștiul este nu numai un mare centru industrial ci și un mare centru școlar. Într-un fel asta prezintă și avantaje dar și dezavantaje, în sensul în care m-am referit înainte.

Departe de a demobiliza, realitatea în care trăim și muncim ne cere mai multă inventivitate și perseverență în a găsi soluții.

Principalul obiectiv de atins: realizarea unei depline concordanțe între practica elevilor și necesarul forței de muncă pe plan local. Dacă în prezent atelierele școlare din județ pregătesc elevii doar în 15 profile pînă la finele ciclului vor trebui să acopere cu muncitori calificați circa 60 de meserii, de strictă necesitate în producția județului. Din datele de prognoză rezultă că sectorul cele mai deficiente sub raportul forței de muncă în județ sînt: industria ușoară, construcții-montaj, industria chimică, unitățile apartînd M.C.M., industria petrolului, industria lemnului, industria locală, prestarea serviciilor la casă, Agri. de pîidă, Păcură „Protectorul” și așa nevoie pînă la sfîrșitul ciclului de 6000 persoane pentru covorarea unităților constructive de mașini rămînt lipsa a 300 lăcătuși mecanici, 100 turnători-formatori, 100 tînchiși industriali și 100 tînchiși auto, 50 sudori. Uzina chimică Horghești poate angaja 120 operatori chimici; Grupul foraj-extracție Moinaști va putea utiliza înclt 150 sudori și operatori sudori etc.

Acum este necesar împun reprezentarea atelierelor școlare în funcțiile de condițiile și specificul economic al localităților în care se afla — proces prevăzut a fi realizat în anul 1973. Astfel, meseriile de specialiști chimici, strungărie-mecanică, binatori-electrici, mecanici auto, solicitate în special pe platforma industrială Bacău și a municipiului Gh. Gheorghiu-Dej vor fi întreduse în nomenclatorul atelierelor școlare din aceste orașe; o parte din școlile generale și liceele orașelor Bacău și Buhuși vor asigura

vîltărele teșitoare școlii din Moinaști, Dolhina și Ilanle și vor profila atelierele pentru meseriile de sudori foraj și extracție, iar pentru asigurarea forței de muncă solicitată de industria exploatarei și prelucrării lemnului se vor reprofila atelierele unor școli din Comănești, Tu. Oana, Beacu și din zona de munte. Așteptăm proces de reevaluare a profilului, vor fi sigure și atelierele din

anul III și să corectăm nomenclatorul prezente în formarea pentru producția a fetelor. Reducîndu-se volumul actual al activităților tradiționale — lucrări de mîna, artizanat, șpagardărie etc. — fetele vor fi atrase înclt în atelierele școlare cu specific industrial și agricol: bobinărie, igbiaruri, marșeturi, chimici, specialiști în aparate de măsură și control, desenator tehnice, conductori electricieni,

viind aceeași capacitate, ele pot oferi pregătire pentru 3000 de elevi. Cum însă — din cauza activității — învățămîntului de cultură generală din județ poartă acoperi peste 55 la suta din necesarul forței de muncă — în ceea ce privește — subiectul studiului propus o altă distribuție a activității activităților tehnico-productive a elevilor. Pe scurt, aceasta ar trebui să porocâgă următorii traseu în atelierele școlare să se facă întreduse profesională pînă în clasele a VII-a inclusiv ale școlilor generale și pentru anii I și II de liceu; elevii claselor a IX-a și a X-a ale școlii generale să se desfășoare practica direct în întreprinderi dinlele 2-4 ore, iar cursurile să se desfășoare după sistemul — învățămînt — producție; elevii liceelor de cultură generală să aibă activități săptămînale în atelierele școlare doar în primii doi ani de studiu urmînd ca din anul III și IV să lucreze direct în producție, în necesități meserii. La finele fiecărui an școlar pentru elevii din anii mari să se organizeze practica continuă de o lună care să se încheie cu o apreciere dată de uzina în baza căreia elevii să promoveze în clasa următoare. În ideea că în ultimul an — al școlii generale și al liceului — elevii desfășoare practica numai în întreprindere, să se prevadă în trimestrul al treilea timpul necesar pentru pregătirea unui proiect de atestare în meseria în care au înclt elevii.

Acum este necesar să finalizeze învățămîntul de cultură generală, să oferi absolvenților săi o perspectivă de viitor clară și deosebit de ademînătoare.

Cum poate fi corelată practica din școală cu perspectiva dezvoltării economico-sociale

PE MARGINEA UNUI STUDIU
EFECTUAT ÎN JUDEȚUL BACĂU

școlile sătești. În plus, în comunitate cu mare putere economică se vor înființa ateliere specializate pentru formarea elevilor claselor a IX-a și a X-a ale școlii generale ca moto-pompiști, electricieni și soferi. Un capitol aparte din studiul

conducător auto, vînzător, asistent medical, merceolog, zootehnic, horticultor, dactilograf, stenograf etc. Atelierele școlare existente au o capacitate de 10 411 locuri; dacă activitatea se va organiza în două schimburi reiese că, a=

Baza materială folosită la maximum

Liceul din Urlați este situat într-o zonă agricolă. Elevii săi provin deci din mediul sătesc. Cu toate acestea munca tehnică-productivă a fost concepută într-o viziune largă, de perspectivă: nu toți elevii vor îmbrățișa profesii agricole, și chiar în agricultură, într-un viitor foarte apropiat, va fi mai multă nevoie de meseriași de forfecie tehnică, decît de slujitori ai clasicelor îndelelică agricole. În această concepție atelierele școlare sînt de: lăcătușerie, electro-tehnică, fierărie, țimplărie.

În două schimburi

Tot din cauza condițiilor sale specifice, liceul nu poate beneficia pentru producția atelierelor, de comenzi ale unor întreprinderi industriale, de relațiile obișnuite de colaborare care se statornicesc între uzine și școli din mediul urban. În orele rezervate activităților tehnico-productive elevii lucrează pentru propria dotare a școlii, pentru dotarea școlii generale din împrejurimi Truse complete de scule, mobilier, material didactic au luat anul trecut calea școlilor generale de pe Va-

len Cricovului, cu o contribuție a liceelor din Urlați la Investirea școlilor din care, mulți dintre ei, au primit. Valoarea produselor realizate în anul școlar trecut a depășit suma de 112 000 lei. Și totuși, în aceste condiții, s-a născut o frumoasă inițiativă a organizației de tineret. Uteciști — peste 600 — lipsiți de modelul viu și insufletit pe care îl reprezintă pentru elevii vecinătatea unei uzine — au simțit nevoia să și reproducă în propriile ateliere organizarea, atmosfera și fluxul pro-

ducției „adevărate”. Comitetul U.T.C., biziindu-se pe propunerile utediștilor, a studiat și conceput organizarea muncii în ateliere, pe schimburi, cu toate implicațiile ce le incumbă un asemenea program. Conducerea școlii a acceptat fără rezerve propunerile elevilor. Astfel, atelierele lucrează în două schimburi: schimburile formate din grupe — anul I și anul IV, anul II și anul III — își asumă totul — de la gestiune la curățenie, de la desenul tehnic la execuție. Rațiuca colaborării între grupele din anii mici cu cele din anii mari este de a degreva, pe cît e posibil, maestrul instructor de inițiere și supravegherea începătorilor, sarcina aceasta trecînd în seama elevilor din anii mari. Maștrii au rolul organizării producției, conecperii noilor reperi, îndrumării de ansamblu. Responsabili pe schimb de bunul mers al procesului de muncă sînt membrii birourilor U.T.C. Desigur, 112 000 lei reprezintă o valoare pentru bugetul școlii pe cîtă vreme valoarea inițiativă U.T.C. nu poate fi exprimată în lei. Ea se adună însă la ucele lucruri ale procesului instructiv-educativ care vizează creșterea responsabilității elevilor înclt de muncă, formarea unor deprinderi organizatorice, apropierea de meserii care pot sta la baza viitorilor lor profesioniști.

Redactorii suplimentului:
MARIETA VIDRĂȘCU
LUCREȚIA LUSTIG

De aici, din atelierul liceului nr. 1 Slobozia pleacă produse țepte din mîna talentatelor elevi
Foto: O. PLECAN

ȘCOALA ȘI PRODUCȚIE

Ne găsim în al treilea an de învățământ de când munca tehnico-productivă a căpătat un loc distinct în orarul școlar. Alături de uniformă — ca ființă de școală — elevii au îmbrăcat și salopeta de lucru pentru 6 ore din programul lor săptămânal. Elevii luată și munca, dându-se, cu entuziasmul lor caracteristic, acestei noi discipline școlare menite să le asigure în finalul studiilor cunoștințele necesare exercitării unei meserii, să-i pregătească complet pentru o viață mai bună și rapidă integrare în viața societății. Este un pas înainte înregistrat de școală în complexul proces de formare multilaterală a tinerei generații pentru muncă și viață.

În numărul nostru de astăzi publicăm primul număr al suplimentului „Școală și producție” dedicat activității tehnico-productive a elevilor din învățământul de cultură generală. Se află consemnate aici experiențe, inițiativă, rezultate. Nu toate site s-au osimulat de către școli, organizații U.I.C. și elevii lor. Dar anul școlar e la început și școlile și suplimentul „Școală și producție” își propun o atenție constantă. Ei se gândesc la continuarea raportării, interviurilor, articolelor și dezbaterilor despre prezenta școlilor în atelierul școlii și în cele ale întreprinderilor, despre producția lor, despre inițiativa și rezultate, despre primele certificate care atestă calificarea lor profesională dobândită pe parcursul școlii generale sau în timpul studiilor liceale.

Suplimentul „Școală și producție” va fi cu atât mai interesant cu cât atenția lor — elevii și tinerii muncitori din întreprinderile care patronază școlile — alături, fructe, de educații lor din școală și din fabrică, vor scrie despre realizările lor pe planul muncii productive. La așteptăm, deci, colaborarea.

„SCINTEIA TINERETULUI”

„Trebule să angajăm plenar tineretul în activitatea productivă, să-l ajutăm să se pregătească în raport cu nevoile societății noastre. Acest lucru este esențial pentru progresul social, pentru construirea socialismului și comunismului”

NICOLAE CEAUȘESCU

PRIMA PROMOȚIE DE MUNCITORI

- La Cimpulung Muscel nu s-a așteptat programa de la minister; au întocmit-o în comun școala și întreprinderea

- Trei meserii, dar din cele căutate: strungari, sudori, bobinatori

- O parte din cei calificați s-au angajat în întreprindere

A UNUI LICEU DE CULTURĂ GENERALĂ

Liceul nr. 2 din Cimpulung-Muscel prezintă primul performanță de a fi acordat absolvenților săi din promoția 1972 titlul de bacheloretă și calificativul de muncitor calificat. Am spus calificativ, pentru că, lipsind legislația, nu li s-a putut acorda certificatul de atestare în meserie. Există însă un atestat moral peste care nu se poate trece — acordat de

producție. Experiența liceului se constituie în cea mai convingătoare pledoarie pentru ca liceanul să-l fie conștient că mai curând, a născut diploma de absolvire, care să-l certifice cele două calități: de bacheloretă și de muncitor.

Cum s-a ajuns aici? Nu a fost foarte complicat — spun acum deținătorii experienței. Existând esențialul — ideea,

dorința și ambiția de a conduce practica elevilor spre finalizare — restul — amplasarea a venit firesc. Din anul în rând, în clasele a XI-a și a XII-a elevii au lucrat în atelierele întreprinderii de industrie locală în meseriile de sudori, strungari și bobinatori. Au lucrat la modul propriu al cucintului, produ-

(Continuare în pag. a II-a)

BREVIAR

• În acest an școlar în rețeaua învățământului de cultură generală funcționară 13 457 ateliere școlare, dintre care 4 499 în mediul urban și 8 956 în mediul rural.

• Școlile și liceele de cultură generală sunt patronate de 6 459 de întreprinderi industriale. Pentru practica tehnico-productivă în agricultură școlile beneficiază de 3 422 de loturi școlare cu o suprafață totală de 7 200 de hectare.

• În atelierul școlii existente băieții se pot califica în 300 de meserii, iar fetele în 158; 49 la sută dintre aceste meserii sunt specifice industriei de bază din economia națională a țării.

• Durata practicii tehnico-productive s-a dublat în clasele a IX-a și a X-a din învățământul de cultură generală de zece ani, introducându-se din acest an școlar și un stagiu de practică de o lună atât la școlile generale cit și la liceele teoretice.

Un experiment la Liceul „C. D. Loga”-Timișoara

DE LA ATELIERUL-ȘCOALĂ LA UZINA ȘCOLII

• ORGANIZARE AIDOMA PRODUCȚIEI : MICROUZINA ARE SECȚII ȘI ATELIERE • A FOST ALES CONSILIUL OAMENILOR MUNCII FORMAT DIN ELEVI • FUNCȚIILE DE RĂSPUNDERE — DIRECTOR, INGINER ȘEF, CONTABIL SÎNT DEȚINUTE TOT DE ELEVI • SE ELABOREAZĂ PLANUL DE PRODUCȚIE PRIN COOPERARE CU UZINELE PATRONATOARE • ORGANIZAȚIA U.T.C. INTERVINE DIRECT ÎN ACTIVITATEA UZINEI LICEULUI.

Uzina — de fapt micro-uzina — are o existență de o săptămână. N-o căutați în listele întreprinderilor din țară — nu figurează. Vă dăm, însă, un punct de reper : se află în incinta unui cunoscut liceu timișorean — „C. D. Loga”. De aici, au plecat spre profesii numeroase promoții purtând emblema pregătirii liceale. De aici înainte, promoțiile care le urmează, vor avea și patru ani — chiar dacă nu cu acte în regulă — vechime în cimpul muncii, în microuzina liceului.

Prea multe nu putem povesti acum ; vom avea răgaz s-o facem urmărindu-i activitatea pe parcursul unui an de școală-muncă. La ora aceasta vă putem da doar detalii organizatorice. Voiam s-o facem prin intermediul directorului uzinei recent intrată în funcțiune, elevul Radu Puta. Este însă prea nou în funcția aceasta și-l lășăm să se acomodeze, să învețe puțin știința conducerei unei întreprinderi cu aproximativ 1.000 membri. Ne folosim de datele primite de la directorul liceului, prof. Ioan Viriș.

Ce este în realitate micro-uzina intrată în circuitul producției școlare — căci, la ora aceasta, există și o asemenea producție ? Nimic altceva decât organizarea superioară a practicii productive într-un liceu de cultură generală care și propune o evoluție a sa modernă, capabilă să anticipeze elevilor o pregătire completă pentru viitor. A fost de-ajuns un an de experiență în activitatea de atelier, ca această nouă formă să se impună. Asta nu înseamnă că se poate concepe o practică cu caracter productiv, după modelul producției, având pur și simplu la îndemână un oarecare număr de ateliere. Se poate numai dacă atelierele au fost gândite în perspectiva construirii lor ca unități productive.

La Liceul „C. D. Loga” așa au stat lucrurile. S-a pornit de anul trecut cu o ștachetă ridicată : elevii, atât băieții cit și fetele, să fie incluși în activitatea practică cu un pronunțat grad de tehnicitate, fundamentată științific — adică o practică pentru elevi, având un bagaj de cunoștințe — nu recurgându-se la o simplă procedură meșteșugărească. Ideea de concepție a dus la alt punct de reper : ponderea unor anumite uzine și întreprinderi din Timișoara în economia municipiului și județului, precum și perspectiva industriei timișorene, nu nevoile ei de cadre și posibilitatea de absorbție a forței de muncă în formare. Pe aceste criterii s-au născut profilele atelierelor : electrotehnic — pentru băieți și fete, de mașini-unelte — pentru băieți, de lăcătușerie — pentru băieți, două ateliere de confecții — pentru fete, un atelier de desen tehnic — pentru băieți și fete, unul de laboranți chimiști — pentru băieți și fete, un atelier foto — pentru băieți și fete. Ele au inclus în activitate 2/3 dintre elevii liceului, restul fiind prinși în practică la Uzinele Electromecanica, Electrobanat, Uzinele textile și Industria lîinii. S-a ajuns acolo încât la înscriere, elevii au avut dreptul să opteze pentru atelierul dorit.

Iată că, după un an de viață în atelier, se putea consolida fabrica. Așa a gândit liceul. Așa au gândit și cele două întreprinderi care și-au anexat prin patronare liceul — Uzinele mecanice și Uzinele textile. Așa au dorit elevii. S-a convenit că obiectivul poate fi a-

tins ; nu ea un joc de-a fabrica, ci ea o formă de organizare a practicii cit mai apropiată de producție, de modelul uzinei, care să dea elevilor o imagine fidelă despre munca și viața unei unități industriale unde, în viitor, vor lucra ca profesioniști la diferite nivele. Altminteri spus, dacă se numește practică productivă, ea să fie organizată cit mai apropiată producției. Așa și este. Microuzina este formată din trei secții. Fiecare secție, la rîndul ei, cuprinde un număr de ateliere ; una din secții este constituită din atelierele întreprinderilor unde fac practică o parte din elevi. Pînă și schema de încadrare este similară cu a marilor uzine. Activitatea este condusă de un consiliu al oamenilor muncii — elevi, bineînțeles. Există un director, un inginer șef Lagzko Csgaba, un contabil șef, Cornelia Petruș, și responsabili ai unor servicii. Toate posturile sînt deținute de elevi. Nici să se poată o mai bună introducere a lor în rezolvarea problemelor de conducere, de administrație, economice, implicarea în anumite responsabilități de plan, contract, execuție a unor comenzi, dobîndirea de beneficii și utilizarea lor etc. Să vă spunem că la ora actuală acești elevi învață asiduu cum să se achite de noile atribuții paralel cu cele de învățatură ? E de prisos. Sînt atît de prinși în activitate, parcă de cînd lumea ar exista această uzină, a lor, căreia vor să-i impună numele, marca.

Am spus : nu se pot obține

acum interviuri. Elevii din conducere lucrează la inventarierea bunurilor uzinei, la încheierea contractelor de producție cu uzinele cu care microuzina cooperează, se definește planul de producție pentru trei trimestre școlare, întrucît microuzina va avea comenzi ferme din partea întreprinderilor. Cînd totul va fi pus la punct, vom reveni. Mai ales vom dori să aflăm modul practic în care, pe parcursul celor patru ani de muncă în uzină, se ajunge la atestarea în meserie. Trebuie știut lucrul acesta, pentru că microuzina va produce și va trimite mai departe, în viață, muncitori formați, chiar dacă mulți dintre ei vor aborda studii superioare. Vor avea însă atul de a-și cunoaște profesia de la A.

Directorul liceului, ține să ne precizeze : „S-a lăsat greu răspunderilor pe umerii elevilor. Sînt umeri solizi și de nădejde. Va fi o bună școală a muncii, a formării caracterelor. Organizația U.T.C. îndrumă direct : propunerile pentru diferitele funcții au fost făcute de comitetul U.T.C. și discutate în adunarea generală a uteciștilor ; tot el, comitetul U.T.C., va analiza activitatea microuzinei, a uteciștilor investiți cu sarcini. Corpul profesoral își are rostul său, îndrumător, dar ne străduim să îndrumăm activitatea fără să știrbim inițiativa elevilor, elanul lor”.

Spor la muncă, deci, aceștia foarte tînar colectiv de elevi — muncitori în propria uzină.

MICROCOOPERATIVA AGRICOLĂ DIN CURCANI

Trei puncte de vedere privind activitatea productivă în Școala generală din comuna Curcani.

Cheorghie Chirică, elev în clasa a VIII-a, președintele consiliului de conducere : — „Avem un plan de muncă cu sarcini precise : clasele V și VI lucrează la culturile legumicole, iar brigăzile claselor VII și IX sînt specializate pe cultura mare. Mă gîndesc la viitoarea adunare generală a membrilor mini-C.A.P.-ului nostru, care va avea loc curînd. Trebuie, în primul rînd, să le mulțumesc brigăzilor și echipelor pentru felul cum s-au comportat în muncă ; vom face o analiză a modului cum s-a lucrat — totul raportat la producția obținută. Aș vrea să propun să mărim suprafața de porumb pe care am luat-o spre cultivare de la C.A.P. Independența. Apoi, din banii obținuți — și cred că numai de la C.A.P. ne vor reveni 8—9 000 lei — ne gîndim la înzestrarea atelierelor școlii”.

Recunoaștem, uteciștul Gh. Chirică, de doi ani președinte al mini-cooperativei, are griji, probleme, dar le stăpînește și asta nu-l împiedică să fie dintre cei mai buni elevi la învățatură.

Stănilă Alexandru, președintele C.A.P. — Independența : Am participat la elaborarea planului de muncă al mini-C.A.P., și am încheiat cu aceasta o minută. Dar copiii ne-au depășit așteptările, au fost prezenți peste tot unde a fost nevoie de ei. Față de treburile lor din pri-

O sugestie pentru activitatea productivă în școlile generale sătești

pria gospodărie, au recoltat 20—25 hectare de porumb cu cel puțin 6—7 000 știuleți la hectar, au încărcat 5 vagoane de zarzavaturi. Dar ceea ce mi se pare important, este că au dat dovadă de spirit gospodăresc și de bună organizare. Am hotărît că pe viitor vom chema la ședințele consiliului de conducere al C.A.P. — Independența, pe președintele mini-C.A.P., să învețe să conducă, să gîndească gospodărește, să poată

ridica aici problemele lor privind activitatea practică, să vedem cum le putem rezolva. Sînt copiii noștri, trebuie să avem grijă de ei.

Ioan Birghilă, directorul școlii generale : Activitatea elevilor atît în agricultură, cit și pe lotul lor se încadrează în rigorile unui plan de învățămînt cu exigențe didactice și educative. Pe lotul experimental se fac culturi comparativ, în germenator se urmărește dezvoltarea plantelor, valoarea îngrășămintelor. De multă vreme, școala are în comună rolul ei de inovator. Pe lotul lor elevii au realizat prima oară în comună un sistem de irigație. Urmează să realizeze și un solar. Tot de la școală a pornit acțiunea concurs „Cea mai frumoasă grădiniță de flori, curtea cea mai bine gospodărită”, antrenându-i pe toți elevii. Li s-a alăturat întreaga comună.

Pentru că elevii lucrează aidoma părinților cooperatori, iar, pe lot, au puțină treabă, așa că orele de practică le petrec în atelierele de tâmplărie, lăcătușerie, croitorie (6 ore) și numai trei ore sînt consacrate pentru muncile gospodărești reclamate de agricultură în acest anotîmp.

PRIMA PROMOȚIE DE MUNCITORI A UNUI LICEU

(Urmare din pag. 1)

cînd piese finite : aparatul de mișcat scaune pentru autoturismul „Dacia” și riglerul acestuia. Intrucît nu era vorba de un simplu exercițiu practic pentru însușirea unei deprinderi, ci de atestare în meseriile practice, școala și întreprinderea au elaborat un program de instruire care să-l conducă pe elev pînă la rigorile unui examen de calificare. Programa școlii profesionale a slujit drept model la adaptarea ei finindu-se seama că trebuiau valorificate cunoștințele teoretice și practice asimilate de liceeni pînă la acea dată. S-a mai reținut ceva : că un examen de calificare va cere nu numai dovedirea îndemînărilor manuale, ci și cunoștințe de desen tehnic, de tehnologia meseriei. Profesorii și specialiștii întreprinderii au elaborat un material conținînd un minimum de cunoștințe tehnice și de desen cerute ontotului candidat la calificarea în meserie. Cîndul ce se poate dobîndi o calificare, a sustinut via, timp de doi ani, întinșul elevilor pentru practică, s-au angajat într-o activitate făcută cu pasune. Pentru că se șinea undeva. Și asta a însemnat mult. Atît de mult, încît nici un elev nu s-a simțit supraincercat. În a XII-a, trebuind să pregătească două examene : locala — reatul și calificarea. Dimpotrivă, au făcut-o cu încredere, cu satisfacția de a fi ei prima liceeni de la cultura generală care se califică. Au trecut deci prin fața a două comisi : una formată din profesori, la școală, alta constituită din specialiștii întreprinderii unde au făcut practica și profesori ai școlii. Ambele examene au fost severe, au cerut cunoștințe. La ambele examene elevii s-au prezentat pregătiți. E drept, unul, cel de bacalaureat, le-a acordat diploma. Al doilea, de muncitor, a consentat doar rezultate într-un proces verbal, el stă măturte că legitizarea poate fi modificată — se poate obține simultan cu studiile liceale, calificarea și nu postliceal, cum se prevede acum.

Posesori sau nu al unui carnet de calificare, absolvenții liceului din Cîmpulung sînt, sigur, deținători ai unei meserii : examenul dat nu-și pierde valabilitatea, intrucît întreprinderea de industrie locală a oferit multor absolvenți ai săi — căci elevii sînt considerați și absolvenții întreprinderii — locuri de muncă în meseriile și în raport cu calificativul obținut la examenul de vară.

Directorul liceului, tovarășul Ion Nițescu le schițează. Sînt mai mult organizatorice. „Vrem să decalam cele două examene de calificare și bacalaureatul, să nu-i suprînăcăm pe elevi. Cel de calificare îl va preceda pe cel de bacalaureat ; în primele două trimestre ale acestui an școlar se va planifica parcurgerea minimumului de cunoștințe tehnice cerute la examenul de calificare. De data aceasta vrem ca la bacalaureat elevii noștri din ultima clasă să se prezinte cu o calitate în plus : ca muncitori atestați prin examen. Le urăm succes !

Două atribute ale tînrului Ioan Constantin, elev străguncios al liceului „Gh. Șincai” și la fel de străguncios ucenic într-ale meseriei, în atelierul școlii.

Marea satisfacție de a stăpîni mașina

CUM PATRONĂM?

De când mare parte din întreprinderi au devenit școală a producției și pentru elevii din învățământul de cultură generală, e firesc să punem întrebarea: știți unde lucrează elevii care au făcut practică în fabrica dv.? Interesul producției trebuie să fie acela de a-i câștiga pe elevi să îmbrățișeze meseriile uzinei, să nu-și caute în altă parte muncitorii, când pe aceștia îi găzduiește, îi îndrumă doi ani, ori chiar mai mult. Uzina de autoturisme de la Colibași răspunde: „da, știm — la noi în uzină”. Peste o sută de elevi ai școlilor generale situate în împrejurimile Colibașului — Vlădești, Poenița, Godeni, Vulturești, Titești, Ștefănești — și-au petrecut timp de doi ani o zi pe săptămână aici în uzină, la practică. Peste 100 de elevi s-au întors aici, la absolvire, cerând să fie angajați. Uzina i-a câștigat, făcând o orientare profesională la modul cel mai direct. Practica productivă devine deci locul de însușire a deprinderilor în meserie, și a selecției pentru anumite meserii. Ni se pare foarte sugestivă sublinierea tovarășului Ion Lunoscu, șeful serviciului de învățământ: „În fabrică, elevul școlii generale cunoaște exact solicitările diferitelor locuri de muncă, dar, în același timp, și noi începem să-l cunoaștem aptitudinile, po-

sibilitățile de a se descurca într-o meserie. Elevul se integrează în atmosfera de lucru a secțiilor și după optiunea definitivă, când vine la noi, ca angajat, el nu mai

tală pe parcursul practicii — dar au o bază și pentru ei s-au organizat cursuri de scurtă durată în meseriile de lăcătuși-montatori, frezori-rectificatori și tapițeri.

tizați nu numai în aceleași meserii, ci și în aceleași secții, pe lângă acciași muncitori ori echipe unde au lucrat când erau elevi. Foarte bună soluția, căci se elimină

oamenii uzinei. În momentul în care producția, uzina își deschid generos porțile pentru elevi, îi cointerează, ei nu mai migrează în altă parte, în alte meserii, nu bat la alte porți. Dovadă că și actualii elevi ai Grupului școlar de pe lângă U.A.P. — anul I profesional și anul I postliceal, meseria de proiectanți constructori — sînt tot foștii elevi de la școala generală care au făcut practica fie în uzină, fie în atelierul școlii profesionale. Și ei sînt în câștig. N-au mai avut nevoie de timp pentru familiarizarea cu meseria; ei au venit aici cu o idee precisă asupra profesiei chiar asupra locului de muncă unde o vor practica. Tocmai de aceea, școala profesională U.A.P. și-a deschis anul acesta atelierelor sale pentru elevii din clasele a IX-a și a X-a din comuna Racovița biziindu-se pe faptul că cei mai mulți le vor fi, la anul, elevi. Dar oare n-ar trebui luată în seamă propunerea tovarășului Dumitru Tărăntiș, directorul grupului școlar U.A.P., ca viitorul an I, ce va fi constituit dintre elevii școlii generale, găzduiți la practică acum, să se bucure de o programă de practică modificată care să țină seama de pregătirea deja dobândită, să intre mai rapid în meserie?

VERONICA BIRLADEANU

Uzina de autoturisme Pitești oferă un exemplu

100 DE ELEVII LA PRACTICĂ AZI, 100 DE MUNCITORI

este nou, se integrează într-un colectiv care l-a adoptat și crescut. Ne-am convins să acestea nu sînt doar vorbe frumos meșteșugite, ci realitate. Depun mărturie cei peste o sută de tineri. Când au venit în uzină, instruirea lor n-a fost completă — pentru că nu s-a urmărit încă o calificare to-

La tapițerie a fost mare afluența fetelor, cincizeci se află acum în pragul absolvirii unui asemenea curs, — fostele eleve practicante la tapițerie. Pentru a asigura continuitatea practicii și a le da elevilor sentimentul că cei doi ani de producție făcuți în timpul școlii își au rostul lor, ei au fost repar-

dintr-o dată greutățile de început în instruirea practică, problemele de acomodare cu uzina, cu secția, cu instructorul.

Se confirmă un adevăr, școala poate și trebuie să trăiască lângă uzină, însoțind învățătura elevilor cu munca, nu ca un scop în sine, ci pentru a-i pregăti să devină

Dialog cu tovarăsa Mariana Mihai, secretar al Comitetului municipal U.T.C. despre

Inițiativa de la „Timpuri noi” în alte uzine din Capitală

— O singură întrebare, tovarăsa secretară: se poate vorbi de o extindere a inițiativei întreprinderii de la Uzinele „Timpuri noi”?

— Acțiunea aceasta, declansată de organizația U.T.C. a uzinei bucureștene, evoluează în sens bun, fiind spre generalizare. Asta nu înseamnă că sistemul mulțumimilor; trebuie și putem face mult în sensul acesta. O dovedesc înseși noile inițiative care se înscriu alături de cea care a declansat chemarea. Și voi exemplifica.

În sectorul VI, Comitetul U.T.C. a pus la punct o acțiune proprie. Aici, s-au format 30 de brigăzi mixte, constituite din tineri muncitori, tehnicieni, ingineri și elevi de la profesional, care au sarcina concretă de a sprijini activitatea productivă a elevilor din școlile generale ale sectorului. Debutul l-au făcut brigăzile mixte formate la Uzinele Vulean și grupul școlar al uzinei. Ele execută reparații la dotarea existentă, lucrează material pentru noi dotări; în timpul liber, se deplasează în școală și asigură îndrumarea tehnică a elevilor. În cazul în care elevii fac practică în uzină, tinerii își atașează elevii pe care îi îndrumă efectiv. Alt exemplu: organizația U.T.C. de la tipografia Informației Bucureștilor a dotat și montat primul atelier tipografic într-un liceu — la „Nicolae Bălcescu”; tinerii de aici vor sprijini mai departe mersul activității în acest atelier cu profil atât de specific.

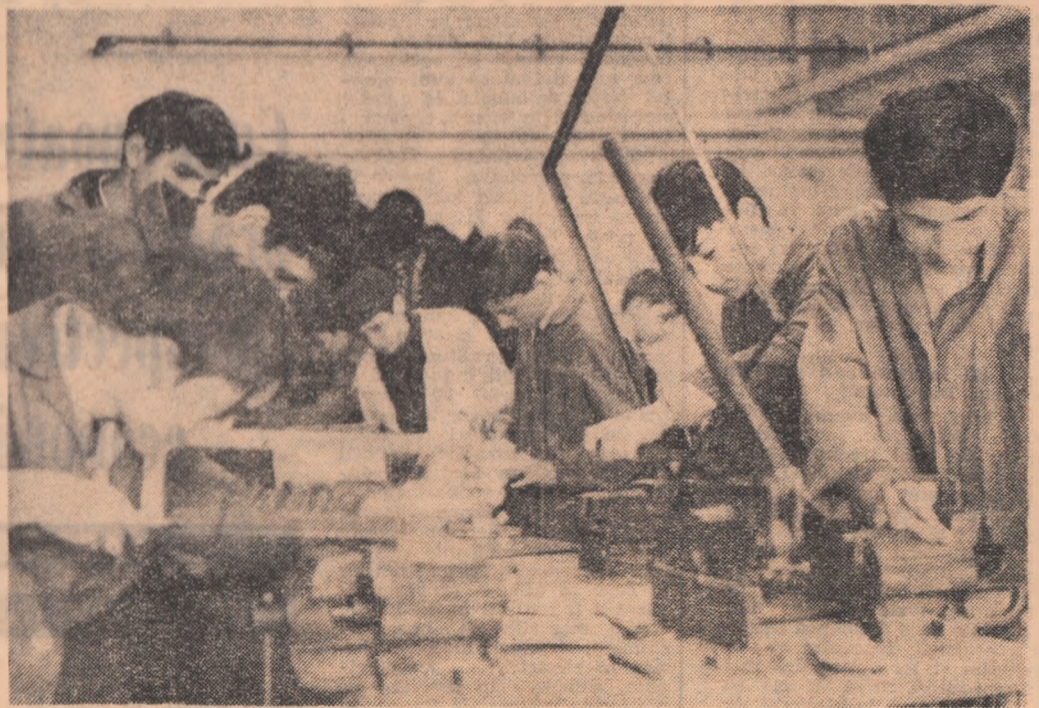
Elevii de la Liceul nr. 15 lucrează efectiv pentru Uzinele de mecanică fină — uzina patron. Au comenzi din partea acesteia: lucrări de mare preci-

zie — montarea a 500 de manometre. Treabă dificilă, plină de răspundere. Dar elevii o vor realiza, întrucât organizația U.T.C. a uzinei și-a asumat sarcina de a detașa tineri muncitori, în timpul lor liber, să-i ajute efectiv. Sarcina deja realizată. Din partea elevilor a venit un răspuns prompt: au confecționat în atelierele liceului micile piese atât de necesare muncitorilor uzinei.

Se desfășoară o adevărată întrecere — dacă mă pot exprima astfel — pentru a realiza lucruri utile practicii elevilor. Tinerii de la Uzinele „23 August” au confecționat pentru școlile generale 79 truse, prin ore de muncă patriotică, cei de la F.M.U.A.B. au dăruit elevilor de la „Mihai Viteazul” 64 de seturi cu scule necesare practicii.

Vedeți, dar, că acțiunea n-a stagnat, dimpotrivă, trebuie să vă spun că uzinele citate, și nu numai acestea, au început să desfășoare o activitate mai substanțială, să caute noi soluții în susținerea inițiativei. Organizațiile U.T.C. de la F.E.A., „23 August”, „Electrobobinaj”, UREMOAS, Autobuzul au analizat în adunări generale modul în care tinerii muncitori contribuie la activitatea productivă a elevilor.

Sîntem de început de an și terenul de activitate este deschis. În școlile din Capitală se lucrează intens la perfecționarea profilului atelierelor, în favoarea diversificării acestora. Noi vrem să angajăm efectiv organizațiile U.T.C. din întreprinderi în sprijinul acestei acțiuni prin participarea tinerilor la dotare și îndrumare tehnică acordată elevilor în însușirea meseriilor.

În atelierul mecanic al Liceului pedagogic „Eftimie Murgu” se produce. Veniturile se materializează într-un modern laborator audio-vizual

Foto: EM. TINJALĂ

SERALIȘTII ȘI CEI „DE LA ZI” se întîlnesc pe un teren comun

Faptul că în ziua vizitei noastre la Liceul „Al. Papiu Ilarian” din Tg. Mureș am întîlnit o delegație, condusă de ing. Mircea Codreanu, directorul întreprinderii de utilaj pentru industria ușoară nu a fost o simplă coincidență. — Colaborarea între cele două unități, relația profesora Emilia Albu, îndrumătoarea U.T.C. din liceu, are mai multe aspecte. Unul ar fi cel al producției. Pe baza unui contract întreprinderea ne asigură materiale și documentații tehnice iar elevii execută în atelier diferite repere; un alt aspect ar fi sprijinul pe care ni-l acordă întreprinderea pentru utilizarea atelierelor. Dar o colaborare fructuoasă există și pe linia noastră, a organizațiilor de tineret. Ea e facilitată și de faptul că mulți muncitori tineri de la I.U.L.U. sînt seraliști la noi și, în afară de unele acțiuni culturale-distractive, cercuri tehnice pe care le organizăm împreună, ei sînt solicitați și pe alte planuri.

Vizita de astăzi a avut drept scop studierea posibilităților de extindere a spațiului și capacităților de producție a atelierelor școlare. Interlocuțiunea se referea la o curte interioară a liceului care, prin aplicarea unui planșeu, poate servi în condiții foarte bune ca „hală” de producție, capabilă să găzduiască mai multe ateliere. Efectuarea proiectului și devizului, montarea grinzilor, a mașinilor în atelier face parte din angajamentul întreprinderii; „executanții” vor fi tinerii muncitori și specialiști, precum și elevii. În schimb acestui ajutor comitetul U.T.C. și conducerea liceului și-a propus să organizeze cursuri de limbi străine, asigurînd spații de școlarizare și cadre didactice. O formă de colaborare cu efecte avantajoase pentru ambele părți.

MIRCEA BORDA

